

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Mihala a členov senátu JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Jany Serbovej, v trestnej veci proti obvinenému **M. R.**, vedenej na Okresnom súde v Starej Ľubovni pod sp. zn. 2 ,T 89/2005, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20. februára 2008 v Bratislave, prerokoval dovolanie obvineného M. R., podané prostredníctvom obhajcu JUDr. L. B. proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove zo dňa 29. novembra 2006, sp. zn. 3 To 58/2006, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. sa dovolanie obvineného M. R. **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu v Starej Ľubovni zo dňa 9. mája 2006, č. k. 2 T 89/2005-181, bol obvinený M. R. uznaný za vinného zo spáchania trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1 Tr. zák. (Zákona číslo 140/1961 Zb. v znení neskorších predpisov účinných do 31. decembra 2005 – ďalej len Tr. zák.), ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že:

dňa 22. júna 2005 asi o 9,00 hod. počas pracovnej doby riadil traktor značky JCB Fastrac bez evidenčnej značky, ktorý je v užívaní jeho zamestnávateľa firmy O. Ž. so sídlom v S., za ktorým mal pripojenú zhrabovačku sena Fella, po ceste III/54345

smerom z obce P. do centra obce O., pričom v obci O. na rovnom úseku cesty pred domom č. p. 131 hornou časťou zhrabovačky sena zachytil viditeľne previsnutý kábel telefónneho vedenia šikmo nad cestou, pretože sa nepresvedčil, či môže popod tento kábel bezpečne aj so zhrabovačkou sena prejsť, v dôsledku čoho došlo k strhnutiu a zvaleniu dreveného stĺpa na ľavej strane v smere jazdy traktora, na ktorom bol pripevnený uvedený kábel. Tento stĺp spadol na chodkyňu M. M., ktorá tak utrpela mnohopočetné zranenia na celom tele, na následky ktorých na mieste zomrela. Bezprostrednou príčinou smrti poškodenej bolo pomliaždenie mozgu s vnútrolebečným krvácaním a otvorené zlomeniny lebečnej klenby a spodiny.

Za to mu bol podľa § 224 ods. 1 Tr. zák. uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní dvanásť mesiacov. Podľa § 49 ods. 1, § 50 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 12 (dvanásť) mesiacov. Podľa § 229 ods. 1 Tr. por. (zák. č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov) súd poškodených Š. M., S. T. a V. Z. P. odkázal s uplatnenými nárokmi na náhradu škody na konanie o občianskoprávných veciach.

Na základe odvolania podaného obvineným, druhostupňový Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 29. novembra 2006, č. k. 3 To 58/2006-202, podľa § 258 ods. 1 písm. e/, f/, ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste a náhrade spôsobenej škody a návazne podľa § 259 ods. 3 Tr. por. M. R. za použitia ust. § 224 ods. 1 Tr. zák. uložil podmienený trest odňatia slobody 8 (osem) mesiacov, výkon ktorého mu podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Z uvedeného vyplýva, že k právoplatnému odsúdeniu obvineného M. R. došlo na základe vyššie citovaných odsudzujúcich rozhodnutí dňom 29. novembra 2006.

Proti týmto rozhodnutiam podal v zákonom stanovenej trojročnej lehote dňa 7. marca 2007 prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. L. B. na Okresný súd v Starej Ľubovni vo svoj prospech dovolanie obvinený M. R.. Podstatou jeho dovolania je nezmenené obhajobné tvrdenie prezentované počas pôvodného trestného

stíhania a to, že skutok ustálený súdmi oboch stupňov sa nestal, resp. že nejde o žiaden trestný čin. Zotrval na doterajších obhajobných postojoch a akcentoval, že súdy oboch druhov a stupňov nesprávne právne posúdili zistený skutok, resp. jeho osobnú trestnoprávnu zodpovednosť, čím je daný dovolací dôvod ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Poukázal na odsudzujúce rozhodnutie Krajského súdu v Prešove a dal do pozornosti jeho záver v tom smere, že musí ísť aj o zavinenie majiteľa telefónnych káblov, pretože uloženie týchto káblov bolo v inkriminovanom čase v rozpore s predpísanou normou, pričom zvýraznil i ten záver odvolacieho súdu prezentovaný v pôvodnom konaní, že jeho osobné zavinenie považoval za hraničné. Namietal, že vzhľadom na tieto okolnosti malo dôjsť aj k stíhaniu iných subjektov.

V dovolacích dôvodoch opakovane rozviedol svoje obhajobné tvrdenia z prípravného i súdneho konania v tom smere, že sa zo spáchania skutku necíti byť vinným, nakoľko nemal vedomosť o tom, že cez cestu prevísajú telefónne káble, pretože v inkriminovaný deň tesne pred nehodou týmto úsekom prechádzal, žiaden previs káblov si nevšimol a popod ne bez problémov prešiel. Vyslovil názor, že je nemožné, aby vodič zodpovedal za svoje konanie z dôvodu, že niekto iný zanedbal povinnosti vyplývajúce z právnych predpisov. Keďže telefónny kábel nebol v predpísanej výške zavinením subjektu S. T., mal byť spod obžaloby oslobodený. Navrhol preto napadnuté rozhodnutia okresného i krajského súdu v celom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Okresný prokurátor v Starej Ľubovni v písomnom vyjadrení k podanému dovolaniu dňa 13. apríla 2007 uviedol, že snahu o vyvolanie konania o mimoriadnom opravnom prostriedku zo strany obvineného považuje za účelovú. Má za to, že súdy oboch stupňov v pôvodnom konaní vykonali všetky podstatné a pre zistenie skutkového stavu potrebné dôkazy a tieto následne správne vyhodnotili do podoby svojich odsudzujúcich rozhodnutí. Dôkazy vytvárajú logickú a ucelenú reťaz ozrejmujúcu protiprávne konanie obvineného, pričom pokiaľ sa tento obhajoval okolnosťou, že pred nehodou išiel tým istým technickým zariadením v opačnom smere a nevšimol si žiaden previs, v skutočnosti bola situácia v druhom jazdnom pruhu z hľadiska previsu kábla odlišná. Vyšetrovacím pokusom v pôvodnom konaní bolo jednoznačne preukázané, že previsnutie kábla bolo dostatočne viditeľné, o čom

svedčí aj fotodokumentácia spisu. Za tejto jasnej a nezmeniteľnej dôkaznej situácie je tvrdenie obvineného, že vedeniu traktora so zhrabovačkou venoval zvýšenú pozornosť neopodstatnené a nepravdivé. Navyše z výpovede svedka P. K. vyplýva, že tento na vlastné oči videl, ako zhrabovačka zachytila previsnutý kábel, túto situáciu signalizoval obvinenému rukami s dôrazom na to, aby zastavil, avšak tento nezastavil, kábel so stípom strhol a až neskôr, nevediac čo sa stalo traktor odstavil. Prokurátor v ďalšom zhodnotil aj stav kábla pred nehodou, prezentujúc okolnosť, že tento mal byť zachytený dva dni pred nehodou neznámym kamiónom, čím došlo k zväčšeniu jeho previsu. Vzhľadom na tieto skutočnosti navrhol dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. zamietnuť.

Poškodené strany V. i S. T. sa k dovolaniu obvineného v 30-dňových lehotách nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po predložení veci dňa 14. mája 2007 na neverejnom zasadnutí postupom podľa § 381 Tr. por. prejednal dovolanie obvineného M. R., podané prostredníctvom obhajcu JUDr. L. B. a zistil, že toto nie je dôvodné.

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Zo znenia vyššie uvedeného ustanovenia Trestného poriadku a z inštitútu dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku je zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojinštančné. Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd rozhodujúci o mimoriadnom opravnom prostriedku – dovolaní, je viazaný skutkovým stavom, ako ho zistili sudy prvého a druhého stupňa v pôvodnom konaní. Rovnako

ani nie je oprávnený posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania súdy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu.

V posudzovanej trestnej veci je z dôvodov dovolania (ako aj celého obhajobného postoja obvineného prezentovaného počas pôvodného trestného konania) zrejmé, že obvinený namieta spôsob, akým súdy prvého a druhého stupňa v pôvodnom konaní vyhodnotili vykonané dôkazy v jeho neprospech. Avšak skutok v znení koncipovanom Okresným súdom v Starej Ľubovni a Krajským súdom v Prešove je pre Najvyšší súd Slovenskej republiky záväzný, z čoho sekundárne vyplýva, že aj ustálená právna kvalifikácia skutku je v súlade so zákonom a správna.

Odhladnuc od týchto okolností je však obhajoba obvineného absolútne nekritická a irelevantná. Z dopravnej situácie tesne predchádzajúcej inkriminovanému skutku obvinenému, ako vodičovi jednoznačne vyplývali povinnosti, ktoré si nespĺnil. Vodič je totiž povinný sústavne venovať pozornosť dopravnej situácii a na každú novovzniknutú situáciu aj primerane reagovať. V inkriminovanom skutku vôbec nešlo o tzv. vis maior, teda okolnosť zapríčinenú vyššou mocou. Osobným vedením traktora so zhrabovačkou obvinený zapríčinil bezprostredne vznik škodlivej udalosti, pretože on (a nikto iný) viedol techniku, ktorá nehodu so zavalením poškodenej spôsobila. Či a do akej miery sa obvinený cíti vinným je irelevantné, pretože jeho trestná zodpovednosť ustálená v odsudzujúcich rozhodnutiach je nesporná. To, či vznikla trestná zodpovednosť ďalších subjektov je vecou orgánov prípravného konania a tzv. obžalovacej zásady.

Na základe uvedených skutočností je zrejmé, že prezentovaný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v posudzovanej veci nie je daný a preto dovolací súd dovolanie obvineného M. R. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. na neverejnom zasadnutí bez meritórneho preskúmania veci, odmietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. februára 2008

JUDr. Ján Mihal , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: